

Ὁ Ἀγαμέμνων παρ' ὀλίγον λιποθυμεῖ ἀπὸ συγκίνησιν, ἀπὸ χαράν. Ὁ Νῆκος τὸν καθίζει πλησίον του, παρὰ τινὰ τράπεζαν. Ἀπέναντί του κάθηται εἰς ἄλλος νέος, ὁμοτράπεζος.

— Ἀγαμέμνων, εἶπεν ὁ Νῆκος, σοῦ παρουσιάζω τὸν ἰατρὸν Φ... μνηστῆρα τῆς ἀδελφῆς μου!..

Ἀπρίλιος 1896.

Π. Α. ΑΞΙΩΤΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΤΟ ΝΕΪ*

Στ' ἀκρογιαλιοῦ τὴν ἄκρον, χωριστά,
Ἐκεῖ ποῦ σβοῦν τὰ τούρκικα δοκάκια,
Μακρὰ ἀπ' τὰ χαρέμια τὰ κλειστά,
Κάνουνε κέφι νειόγαλτα τουρκάκια.

Παιδάκι ἀγγελοκάμωτο βαστᾷ
Γεμάτ' ἀπὸ μαστίχα καραφάκια·
Κι' ἓνας σιμὰ Δερβίσσης, μὲ σδυστὰ
τὰ μάτια, τοῦ γλεντᾷ μὲ τραγουδάκια.

Καὶ κολλητὸ στό στόμα του τὸ Νέϊ,
πότε στενάζει πότε πικροκλαίει...

Κ' ἐνῶ καθένας γύρω του σιωπᾷ,

Ἐκεῖνος κοιμισμένος στὰ ὄνειρά του
ξεσχίζει σὲ τραγούδια τὴν καρδιά του

— ὄχι γι' αὐτοὺς! — γιὰ Κεῖνη π' ἀγαπᾷ...

Σμύρνη 1896.

ΜΙΧ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

* Ὁ παθητικὸς ἀνὴρ τῶν δερβισσῶν.